

ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΩΝ, ΜΕ ΣΤΗΡΙΞΗ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ, ΣΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΟΥ ΑΗ ΓΙΑΝΝΗ, ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΝΙΣΧΥΣΗ ΤΟΥ ΚΟΓΚΡΕΣΟΥ, ΤΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΚΑΙ ΝΑ ΤΙΜΗΘΕΙ Ο ΟΜΟΓΕΝΗΣ ΜΑΣ DR. COSTAS PAPPAS ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΤΟΥ ΣΤΗΝ ΜΑΤΑΙΩΣΗ ΤΟΥ ΑΚΚΥΥ PROJECT

Συνέντευξη στη Ζωή Ηλιοπούλου

Το Σάββατο 19 Οκτωβρίου 2013 in St George church, Toronto, έγινε ένα Fund raising από τον σύλλογο Θεσσαλονικέων, με τη συνεργασία της Ελληνικής Κοινότητας Τορόντο. Τα χρήματα διατέθηκαν προς ενίσχυση του Ελληνοκαναδικού Κογκρέσου (CHC) και της Ελληνοκαναδικής Ομοσπονδίας Οντάριο (HCFO). Στην εκδήλωση εκείνη τιμήθηκε ο ομογενής μας Πυρηνικός Φυσικός της Ατομικής Ενέργειας του Καναδά (AECL) Dr. Costas Pappas. Εκ μέρους του Καναδά τον τίμησε ο ομοσπονδιακός βουλευτής Hon. Jim Karygiannis, με το παραδοσιακό μετάλλιο.

Ο ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΚΟΣ ΜΑΣ ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ HON. JIM KARYGIANNIS ΤΙΜΑ ΤΟΝ DR. PAPPAS

Χαιρετισμούς έδωσαν, ο πρόεδρος του CHC, Γιώργος Μάνιος, ο πρόεδρος της HCFO Σταύρος Δαλακούρας και ο πρόεδρος της Ελληνικής Κοινότητας Τορόντο (ΕΚΤ) κ. Αντώνης Αρτεμάκης. Την εκδήλωση τίμησαν με την παρουσία τους πλήθος συλλόγων, όπως η Πανμακεδονική Οντάριο, ο σύλλογος Ποντίων, η Κυπριακή Κοινότητα, ο σύλλογος Νισύρου, ο σύλλογος Αντιστασιακών, το «Χαμόγελο Ζωής», το Κυπριακό Εμπορικό Επιμελητήριο, ο σύλλογος Δράμας, ο σύλλογος Κοζάνης, ο σύλλογος Καστοριάς και περιχώρων, ο σύλλογος Κατερίνης και περιχώρων, ο σύλλογος Πτολεμαΐδας, ο σύλλογος Αθηναίων-Πειραιωτών και άλλοι. το Lucky Draw προσέφεραν, η οικογένεια του κ. Κώστα Πάππα το ποσόν των \$ 250 δολαρίων στη μνήμη της αγαπημένης συζύγου και μητέρας Σέττας Πάππα. Το Duncan house, το «Μέγας» restaurant, το Νόστος restaurant, το Messini restaurant, το Parthenon Tiles και το Dantes Auto Collision.

Ο Dr. Pappas τιμήθηκε, όχι για την προσφορά του ειδικά στην Ελλάδα, ούτε για την προσφορά του ειδικά στον Καναδά, αλλά για την προσφορά του στην παγκόσμια κοινότητα, αποσοβώντας ένα σοβαρό κίνδυνο πυρηνικού ατυχήματος, με ανυπολόγιστες συνέπειες.

Στη συνέχεια, Ρωτήσαμε τον Κώστα Πάππα σχετικά με το ιστορικό του Akkyu.

Ερώτηση: Για εξηγήστε μας τι ακριβώς συνέβη και ποια η προσφορά σας.

Απάντηση: «Το 1998 σε κάποια εκδήλωση στο Τορόντο, που υπήρξε ο παρουσιαστής εκείνης της βραδιάς, με πλησίασε ο ομοσπονδιακός βουλευτής, Ελληνικής καταγωγής Δημήτρης Καρύγιαννης και μου ζήτησε να συναντηθούμε και να μιλήσουμε σχετικά για το Akkyu project, διότι τότε ήμουν ο Secretary and Treasurer (Γραμματέας και Ταμίας) της CNS (Καναδικής Επιτροπής Πυρηνικής Ενέργειας) για την επαρχία του Κεμπέκ (1996-2000) και ταυτόχρονα

δούλευα σαν πυρηνικός φυσικός στην AECL (Atomic Energy of Canada Limited), την Εθνική Καναδική εταιρεία που θα κατασκεύαζε τον αντιδραστήρα στην Τουρκία. Συναντηθήκαμε και μιλήσαμε. Εκεί διέκρινα ένα φλογερό πατριώτη, ένα 100% Έλληνα. Από τότε γίναμε φίλοι. Ήταν μια κλειστή συνάντηση, μια και το θέμα ήταν απόρρητο. Του παρουσίασα τις τουρκικές προδιαγραφές προς την AECL και τότε ήταν που εξεπλάγην. Ένα μέλος του Καναδικού Κοινοβουλίου, μου παρουσίασε δεδομένα διαμετρικά αντίθετα, με εκείνα που υπήρχαν από τους Τούρκους εμπειρογνώμονες στην διάθεση μας στην AECL. Το πρόβλημα ήταν τεράστιο. Η τοποθεσία που προτεινόταν από την Τουρκία ήταν τραγικά σεισμική και ένας πυρηνικός αντιδραστήρας στην περιοχή θα επέβαινε τραγικά μοιραίος.

Η ΠΑΡΟΙΚΙΑ ΤΟΥ ΤΟΡΟΝΤΟ ΟΤΑΝ ΠΡΥΤΑΝΕΥΟΥΝ ΕΚΕΙΝΑ ΠΟΥ ΜΑΣ ΕΝΩΝΟΥΝ ΚΑΙ ΑΔΡΑΝΟΠΟΙΟΥΝΤΑΙ ΟΙ ΠΑΡΟΙΚΙΑΚΟΙ ...ΑΧΡΗΣΤΟΙ

Από αριστερά Ν. Γεωργακόπουλος αντιπρόεδρος Ελληνικής Κοινότητας Τορόντο, Ν. Μαντάς προσωπάρχης Δημαρχείου Τορόντο, Ν. Χατζηθεοφάνους σύμβουλος ΕΚΤ, Μ. Hendy πρόεδρος Κυπριακού Εμπορικού Επιμελητηρίου, Mrs. Bretanos σύμβουλος Πανμακεδονικής, Σ. Δαλακούρας πρόεδρος Ελληνοκαναδικού Κογκρέσου Οντάριο (HCFO)?, Dr. Costas Pappas Πυρηνικός Επιστήμων (AECL), Ομοσπονδιακός βουλευτής Hon. Jim Karygiannis, Γ. Παπαδάκης πρόεδρος Θεσσαλονικέων, Α. Αρτεμάκης πρόεδρος Ελληνικής Κοινότητας Τορόντο, Γ. Μάνιος πρόεδρος Ελληνοκαναδικού Κογκρέσου (Εθνικού) και εκλεκτοί συμπαρόικοι

Το γεγονός που με έπεισε 100%, ότι ο Δημήτρης Καρύγιαννης ήταν σωστός και ότι κάτι σοβαρό συνέβαινε, ήταν τα έμμονα δημοσιεύματα στις τοπικές εφημερίδες (του Καναδά) τα οποία συνηγορούσαν έντονα για την κατασκευή, άρα ενίσχυαν, κατά την γνώμη μου πάντα, κάτι που δεν έπρεπε να γίνει. Ήταν σαν ένα είδος διαφήμισης για ένα προϊόν που δεν είναι ωφέλιμο για την υγεία.

Εκτός από επιστήμων, έχω και πολιτική διαίσθηση, ένεκα της εμπλοκής μου στα Κοινά και με ένα Καρύγιαννη στο πλευρό μου συνεργάστηκα.

Αργότερα βέβαια είχαμε και την συνδρομή των άλλων δύο ομοσπονδιακών βουλευτών μας, της Hon. Helen Bakoranos και του John Cannis, που στην τελική φάση έβαλαν την σφραγίδα τους. Σε τέτοιους αγωνιστές αξίζουν τα εύσημα. Τροφή προς σκέψη αυτό το τελευταίο. Ας μην ευτελίζουμε τις αναγνωρίσεις για προσωπικούς λόγους, γιατί γελοιοποιούνται και κείνοι που τις κάνουν, αλλά και κείνοι που τις δέχονται.

Από αριστερά η κ. Σοφία Παπανδρέου, η κ. Ζωή Ηλιοπούλου, η κ. Ζωή Ρήγα, ο κ. Χρήστος Μαρτζώκας, ο κ. Στηβ Αραβαντινός και ο κ. Θόδωρος Ράλλης

Ο Ομοσπονδιακός βουλευτής Καρύγιαννης, με την εξουσία που του παρείχε ο τίτλος του, επισκέφτηκε την AECL, ένα ομοσπονδιακό οργανισμό, αρκετές φορές και συναντήθηκε με την διεύθυνση, εκφράζοντας τις ανησυχίες του, ενώ ταυτόχρονα, από κοινού, ερευνούσαμε τα δεδομένα. Τότε πάρθηκε η απόφαση με τον Δημήτρη, να προχωρήσουμε σε παράλληλες ενέργειες. Δηλαδή να αποδείξουμε με τεχνικά επιχειρήματα, ότι το project πρέπει να σταματήσει, σαν ασύμφορο, και όχι με πολιτικές πιέσεις από τα Ελληνικά lobby, όπως το Ελληνοκαναδικό Κογκρέσο, τα οποία ο Καναδάς αγνοούσε, απλά διότι προάσπιζαν Ελληνικά συμφέροντα και όχι Καναδικά.

Διότι κάθε χώρα, όπως καλά γνωρίζετε, προασπίζει πρώτα τα δικά της συμφέροντα και κατόπιν τα ξένα, με παγκόσμια πρώτη εξαίρεση την Ελλάδα, που πράττει το αντίθετο. Θα έπρεπε δηλαδή να αποδείξουμε στον Καναδά ότι βλάπτονται τα δικά του συμφέροντα και κατόπιν τα παγκόσμια. Αυτό και κάναμε.

Είχα ήδη όλες τις τεχνικές πληροφορίες να προχωρήσω και την πολιτική υποστήριξη άμεσα των Ομοσπονδιακών βουλευτών, Δημήτρη Καρύγιαννη, Ελένης Μπακοπάνου και Γιάννη Κάννη, που θα έφερναν το θέμα στην Καναδική Βουλή και το έπραξαν.

Ερώτηση: Και ποια ήταν εκείνα τα στοιχεία που εσείς και ο κ. Καρύγιαννης προσκομίσατε και η AECL δεν είχε;

Απάντηση: Οι τούρκοι εμπειρογνώμονες ισχυρίστηκαν, ότι η τοποθεσία είναι μη-σεισμογενής (earthquake free), χωρίς σεισμικά ενεργές εστίες. Πρότειναν λοιπόν ένα σχεδιασμό του αντιδραστήρα CANDU, να αντέχει σε ένα σεισμό 6.5 της κλίμακας Richter και μέγιστες οριζόντιες επιταχύνσεις 25%g, όπου g είναι η επιτάχυνση της βαρύτητας στην τοποθεσία εκείνη. Σε εκείνες τις προδιαγραφές βασίστηκε η AECL να κάνει την πρόταση της.

Στις δικές μας, παράλληλες έρευνες καταγράψαμε από το παρελθόν, ένα σεισμό 7.6 της κλίμακας Richter το 1943, που οι Τούρκοι δικαιολογήθηκαν, ότι λόγω πολέμου δεν κατεγράφη. Όταν όμως παρουσιάσαμε στην AECL και στην κυβέρνηση 11 σεισμικές δονήσεις από 7.5 – 7.9 και 2 σε 8 της κλίμακας Richter, αλλά και μια οριζόντια επιτάχυνση 125%g!! (αντί για 25%g) και άλλα στοιχεία, η κοροϊδία τελείωσε και το Akkuyu project ματαιώθηκε.

Ερώτηση: Επομένως, μετά από όσα είπαμε, Dr. Pappas ποια είναι τα συμπεράσματα από την εμπειρία σας των 40 χρόνων στους πυρηνικούς αντιδραστήρες, και τι προβλέπετε για το Ρώσο-τουρκικό flirt στο Akkuyu Bay; Με άλλα λόγια δεν έβαλαν μυαλό; Γιατί δεν αντέδρασε η Διεθνής Κοινότητα, που εάν εξ όσων αναφέρατε γίνει κάτι καταστροφικό κινδυνεύει να καταστραφεί;

Απάντηση: Μου κάνετε συνολικά τρεις ερωτήσεις. Αρχίζω από την τελευταία ερώτηση. Δώσατε ήδη την απάντηση. Η Διεθνής Κοινότητα ξέρει ότι τέτοιο flirt δεν οδηγεί σε γάμο.

Αρραβώνας είναι και πάντα υπάρχει η μέθοδος «του στρίβειν δια του αρραβώνος», που μας δίδαξε ο Παναγής από τα Μέγαρα και ο Πούτιν έχει δει το έργο.

Σχετικά με το μυαλό. Ο Πούτιν πρέπει να έχει και ο Ερντογάν έχει και οι ηγέτες των χωρών έχουν και δεν ανησυχούν.

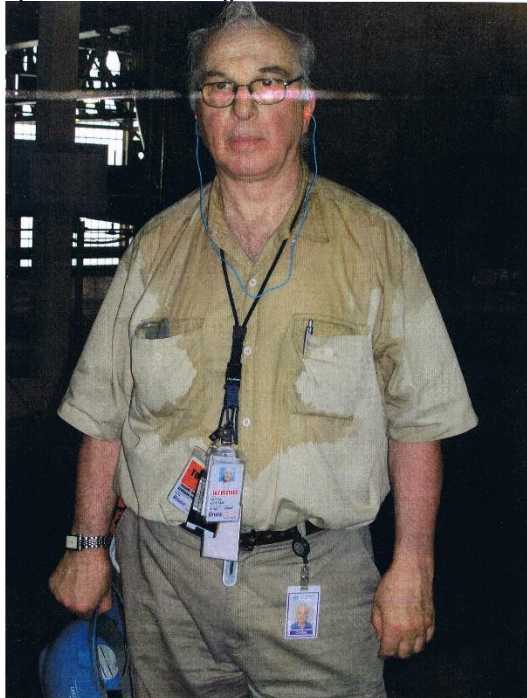
Οι Ρώσοι από την εμπειρία της AECL γνωρίζουν την ιστορία και ουδέποτε θα διακινδυνεύουν την υστεροφημία τους. Πιστεύετε ότι οι Ρώσοι θα χτίσουν πάνω στα ερείπια 10 πόλεων;

Ερώτημα μόνο για αφελείς.

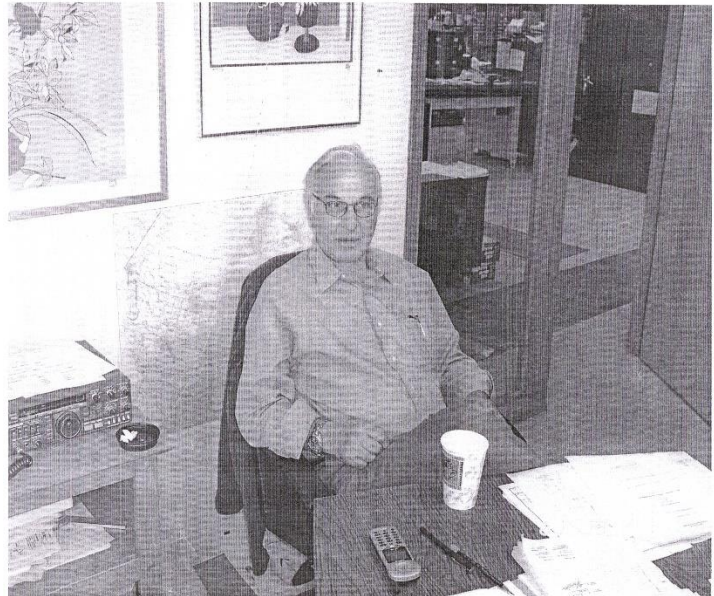
Είναι πλέον φαινότερο Ηλίου, ότι με όσα εξήγησα, ένας μεγάλος κίνδυνος ελλοχεύει στο Akkuyu Bay.

Μπορεί να λεχθεί, ότι ο κίνδυνος είναι εκεί, αλλά η πιθανότητα καταστροφής είναι μικρή.

Αλλά πρέπει σοβαρά να θεωρήσουμε τι μέγεθος πιθανότητας πρέπει να αποδεχτούμε για να είμαστε ικανοποιημένοι.

Από αριστερά επιθεωρώντας in Boiler room του πυρηνικού αντιδραστήρα BRUCE A-1 in western Ontario, 830 MW gross (830 εκατ. Watts) πλάι στη Λίμνη Huron. Το τι βλέπετε είναι ιδρώτας, ενώ η εξωτερική θερμοκρασία είναι 30 βαθμούς κάτω από το ΜΗΔΕΝ.

Στο Γραφείο μου στο Chalk River Nuclear Laboratories (Πυρηνικά εργαστήρια της Ατομικής Ενέργειας του Καναδά) 200 χλμ. βορειοδυτικά της Οτάβας. Εκτός αντιδραστήρα.

Μπορεί κάποιος να ισχυριστεί, ότι η πιθανότητα για την χειρότερη περίπτωση είναι χαμηλή. Αλλά πόσο χαμηλή θα αποδεχτούμε εξαρτάται από πόσο σοβαρές θα είναι οι επιπτώσεις.

Ας υποθέσουμε, ότι θέλεις να περάσεις ένα δρόμο και στατιστικά γνωρίζεις ότι η πιθανότητα να σε χτυπήσει αυτοκίνητο είναι 1/10. Είσαι ικανοποιημένος; 1/100, καλύτερα.

Να κερδίσεις \$1M σε λοταρία αγοράζοντας ένα λαχνό για \$1 η πιθανότητα είναι τρομακτικά μικρή, κοντά στο αδύνατο, που ουσιαστικά πετάς το \$1. Αλλά το αγοράζεις διότι \$1 είναι τίποτα για το βαλάντιο σου, αλλά με \$1M αν κερδίσεις, θα αλλάξει η ζωή σου. Το κάνεις.

Για το Akkuyu Bay οι επιπτώσεις ενός πυρηνικού ατυχήματος, σχεδόν μη –πιθανό να συμβεί – είναι τρομακτικές, αν συμβεί.

Εκατομμύρια άνθρωποι στην Τουρκία, Κύπρο, Ελλάδα, Ισραήλ θα προσβληθούν από ακτινοβολίες, που θα καταστήσουν τα θύματα ανάκανα, αλλά και θανατηφόρες ακτινοβολίες.

Για όλα αυτά τα δεδομένα που παρέθεσα μπορούμε να πούμε ότι για ένα αντιδραστήρα στα 40 χρόνια της λειτουργίας του, η πιθανότητα να έχει ένα πολύ σοβαρό ατύχημα από σεισμό είναι 50%. Σας ερωτώ, τον κτίζετε με 50% πιθανότητα; Και τώρα η άποψή μου.

Η Τουρκία μπλοφάρει, η Ρωσία μπλοφάρει, όλοι το γνωρίζουν και για αυτό δεν ενδιαφέρονται και δεν κάνουν θόρυβο.

Το project μοιραία θα έχει παρόμοιο τέλος, διότι η γη του Ακκυγυ δεν μπορεί να φιλοξενήσει πυρηνικό αντιδραστήρα και το λέω μετά λόγου γνώσεως.

Προσέχετε πόσο χαλαρή ήταν η δήλωση των δύο. Οι ρωσικές εφημερίδες ούτε το ανέφεραν. Ένα τιάνιο δήθεν συμβόλαιο 23Δις πέρασε στα ψηλά γράμματα.

Μια Ερντογανική πολιτική φούσκα, που έσκασε πριν καλά-καλά φουσκώσει.

Και ένα τελευταίο, επιστήμων είμαι και όχι προφήτης. Εάν ο Πούτιν ενδιαφέρεται για την υστεροφημία του θα βρει μια ευκαιρία να το αποφύγει, έστω και την τελευταία στιγμή, εάν όμως σκεφτεί ότι έπειτα από 50-100 χρόνια κανείς μας δεν θα είναι γύρω...τότε δεν γνωρίζω.

Ερώτηση: Όταν ανακαλύψατε ότι υπήρχε σοβαρό πρόβλημα με την Τουρκία είχατε επαφή με τις Ελληνικές διπλωματικές υπηρεσίες στον Καναδά; Πως ενεργούσαν; Γιατί απουσιάζει ο Γενικός Πρόξενος από την σημερινή εκδήλωση;

Απάντηση: Δεν μου επιτρέπονται επαφές σχετικές με την δουλειά, όταν έχω πάρει όρκο. Αλλά συζητούσα μέχρι εκείνα τα όρια του εφικτού, χωρίς να υπερβαίνω τα εσκαμμένα.

Τότε πρόξενος στο Τορόντο ήταν ο Αλέξης Αλεξανδρής, ένα πραγματικός διπλωμάτης και μου τηλεφωνούσε συχνά να μάθει. Απλά τον καθυσύχαζα και του έλεγα να μην ανησυχεί.

Πριν έλθω στο Τορόντο από το Μόντρεαλ μίλαγα με τον Γενικό Πρόξενο εκεί, τον Νίκο Βαμβουνάκη, άλλος ένας πατριώτης που ανησυχούσε.

Επίσης μίλαγα και με την Γενική πρόξενο στο Βανκούβερ, την κυρία Ελένη Λιανίδου, μια πραγματική Πατριώτισσα.

Οι άλλοι πρόξενοι απλά διακοσμούσαν τις χοροεσπερίδες και απέφευγαν τις σοβαρές εκδηλώσεις. Με ρωτάτε γιατί απουσιάζει ο κ. Γενικός, ρωτήστε εκείνον. Μάλλον θα υπάρχει νταβαντούρι σε κάποιο εθνικοτοπικό σύλλογο, Κρεμαστιωτών, Σκαλιωτών, Τζιτζινιωτών, Λακωνίας και θα πήγε εκεί. Τι να σας πω!.